

прѣмиува врѣмѧ-то си както ще, полезно или безполезно. Никой съ сопа нѣма да го направи да бѫде трудолюбивъ и честенъ гражданинъ. Тѣзи нѣща зависятъ отъ воля-та му и отъ рѣшенія-та му, приружени съ благословія-та на Благія Създатель, ако ги тѣрси. Но всѣкой трѣба добре да знае, че или трѣба да употреблява врѣмѧ-то си както подобава, или непрѣменно той ще страда, или ако не той, то чада-та му. Това е небесенъ законъ. Грѣхъ и бѣдствія стоятъ надъ глава-та на всѣкой лѣнивецъ и на всѣкой невнимателенъ употребителъ на врѣмѧ-то.

Ще кажжъ еще нѣколко думи, кои-то заслужватъ внимание.

Ние сме дошли въ този свѣтъ, като сме създадени «страшно и чудно.» Случило ся та сме Бѣлгари, членове на единъ народъ, кой-то има голѣма нужда за помощъ и въ учебно отношеніе и въ вѣществено. Такава била воля-та на Създателя ни.

Сега, имаме ли длѣжности къмъ този народъ. Защо сме негови членове, само да ъдемъ хлѣба му и да пиемъ вода-та му ли? Трѣба ли да сме небрѣжливи като го гледаме въ тиня-та на простота-та и на сиромашія-та? Трѣба ли да скрѣстимъ рѣцѣ, или да ся наслаждаваме въ кахвенета-та или въ други безполезни и вредителни заниманія? Ако съ право-то употребленіе на кратко-то врѣмѧ, кое-то Богъ ни е далъ въ този свѣтъ, можемъ да направимъ нѣщо за себе си, за братія-та си, еще и за дрѣжавата, трѣбвали да прахосваме минути-тѣ си въ играчки? Не, това не бива. Всѣкой е длѣженъ да ся труди не само за себе си, но и за добро-то на отечество-то си и вѣобще на цѣло-то человѣчество. Никой не може да избѣгне отъ тѣзи длѣжности. Но тѣзи свята длѣжностъ никакъ не може да ся испълни